

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 176. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277177280/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

da hun var nøgen, voldtaget hende, da hun var ene, skændet hende, da hun var hjælpeløs.

Jeg, jeg, jeg havde gjort det! Jeg, Eberhards Barn, Guds Lam, jeg, som elskede hende!

Nej, nej! jeg havde slået mine Øjne ned i Skyhed for den tilbedte Sjæl, for det tilbedte Legeme, der var ene med hinanden. Jeg var veget bort og løbet gennem Gaderne med det hellige Glimt i min Sjæl, Åbenbarelsen fra det salige Liv, der var mig skænket, just fordi mit Legeme var knust, min Vilje død, min Sjæl ene levende af Guds Hånd.

O nej, nej! Jeg havde set, jeg havde stirret — jeg havde stjålet hendes ensomste Løndom, hendes Nøgenhed: hendes Væren ene med sig selv! Jeg havde taget hende med Vold og mistet hende for evigt!

Hvorfor? hvorfor? Fordi Livet, fordi Lykken var kommet mig nær!

O Gud, hvorfor vakte du dem! hvorfor lod du mig ikke dø lykkeløs og uskyldig!

Eller — de andre ejede den jo altid, Lykken, fødtes med den — men havde nogen handlet som jeg?

Nej, jeg havde drukket mig ør i Bærme: i mit Selv, det Selv, jeg aldrig før havde kendt, men som altså så således ud, skændigere end et Dyrs. Med Lykken, med Livet var det vågnet — o Gud, tag Lykken, tag Livet fra mig, og giv mig hende og dig igen!

Forsent! Forsent!

Jeg skreg min Nød ned i Jorden, jeg krympede mig ned i den, at den vilde gemme mig med det samme. Mod hende havde jeg handlet således! hun, hvis Sjæl havde hvisket til mig: Broder, ene du er som jeg!

De gule Blade dalede over mig, og jeg skreg til dem, at de vilde dække mig, begrave mig, begrave mit Selv i deres evige Forgængelse.

Lugten af dem, af Muldens Ramhed sank om mig, steg om mig, beruste mig som Døden, og jeg lukkede Øjnene i et Takkens Gisp — o, forgå!

Men da jeg løftede mit Hoved, faldt de visne Blade fra det, og jeg stod atter oven Jorden og så mine Fødders Spor i Mulden.

Da vendte jeg mig og styrtede i Rædsei ud af Lågen,